

[Kaj Andresen.]

Ændringsforslag nr. 1376 er tiltrådt af et flertal, nemlig udvalget minus venstre og de konservative. Det drejer sig om 550.000 kr. som sidste del af en bevilling til detailprojektering af en udvidelse af Danmarks farmaceutiske højskole, der ligesom andre af vore læreanstalter lider så hårdt under pladsmangel og er så utidssvarende, at en modernisering er nødvendig. Tanken om at flytte højskolen til provinsen har været fremme, men en udbygning af den eksisterende skole på Nørre Fælled anses for tiden for at være det mest rationelle, og jeg anbefaler ændringsforslaget.

Ændringsforslag nr. 1429 om erhvervelse af ejendommen Rågegården for 1 mill. kr. er tiltrådt af det samme flertal. Det drejer sig om et led i en større samlet fredningsplan ved nordkysten, og jeg kan også anbefale dette ændringsforslag.

Om ændringsforslag nr. 1382 gælder, at det er stillet af venstre, de konservative og det ærede medlem hr. Skråppenborg-Nielsen. Ændringsforslaget drejer sig om bortfald af den foreslåede bevilling på 592.380 kr. til køb af et detailprojekt vedrørende statens museum for kunst. Sagen blev allerede drøftet under første behandling, så jeg skal nøjes med at anbefale at stemme mod ændringsforslaget.

For de fleste af de ændringsforslag, som er stillet af venstre og de konservative, gælder det, at de er gengangere fra tidligere år. Det gælder således forslaget om bortfald af en bevilling på 5 mill. kr., som egnsudviklingsrådet skal kunne anvende som tilskud til projekteringer og undersøgelser, og af 3 mill. kr. som udlån til kommuner, der f. eks. ved grundkøb kan fremme en egnsudvikling.

En ganganger er også ændringsforslaget om bortfald af bevillingen på 10 mill. kr., som boligministeren kan anvende til udlån til projekteringsudgifter ved boligbyggeri, hvortil der søges statsstøtte, og til grundkøb. Det kunne lyde som en større besparelse, men det er det egentlig ikke, da der alene er tale om lån, som tilbagebetales til staten, så snart statsgarantien bliver effektiv, og der har ikke hidtil for staten været tab på disse udlån.

Nyt er derimod underændringsforslaget under nr. 1286, hvorved man foreslår bort-

fald af en bevilling på 1.175.000 kr. til oprettelse af FM-sendere for program 3. Jeg skal ikke komme ind på en drøftelse af program 3, men forholdet er det, at denne sender allerede nu kan aflyttes her i København, på Fyn og omkring Århus via eksisterende FM-sendere. Skal hele landet dækkes, vil det kræve 6 nye FM-sendere, og deres etablering koster det nævnte beløb. Mit parti er af den opfattelse, at lyttere ud over det øvrige land, som betaler samme licens, har krav på samme lyttemuligheder som de 3 nævnte områder, og jeg skal derfor anbefale at stemme mod det stillede underændringsforslag og i øvrigt mod de førnævnte ændringsforslag stillet af venstre og det konservative folkeparti.

Jeg vender mig så til ændringsforslag nr. 1239 til § 23. Her foreslår venstre og det konservative folkeparti indsat en ny tekst-anmærkning, hvorefter det påhviler finansministeren at træffe sådanne forholdsregler, at der opnås en besparelse på 200 mill. kr.

Jeg forstår, at oppositionspartierne nu vil indlede en ny praksis, der oven i købet strider mod deres tidligere opfattelse. Så vidt jeg har forstået, har de to partier været modstandere af at lovgive over tekstanmærkninger, ikke mindst har modstanden ytret sig, når det drejede sig om store beløb, og her er det jo 200 mill. kr., man vil lovgive om. Jeg mener endda at erindre, at man for nylig havde ønske om — gennem et samråd — at anmode finansministeren om at få strøget så mange som muligt af de allerede eksisterende tekstanmærkninger. Det harmonerer dårligt med den nu anvendte fremgangsmåde.

Jeg synes, at alene formen for fremsættelse af så vidtgående ændringsforslag som en reduktion af statsudgifterne med 200 mill. kr. er, kan betegnes som særdeles angribelig, og — vil jeg gerne føje til — ikke rigtig værdig for de to store partier. Med et par linjer foreslår man en besparelse på 200 mill. kr. uden med ét ord at nævne eller blot antyde, hvad man mener besparelserne skal gå på. Man har sparesympati, men man har ikke noget at have den i.

Vi vil også være med til sparsommelighed i den offentlige husholdning, vel at mærke når det ikke betyder forringelse af de sociale, de uddannelsesmæssige, de beskæftigelses- og erhvervsfremmende faktorer,